

Piterundan 2004

Det blev Brage Lundmark som slog till med totalseger i årets upplaga av Pitreundan. Johan Grandin inledde bäst med sträckseger på SS1, men fick än en gång kliva av med trasig drivaxel efter SS2.

Sehlberg imponerade - som vanligt!

Men hård konkurrens kvarstod, i form av Jan Sehlberg som gjorde comeback i Per Svans gamla Opel Astra. Visserligen tvåhjuldriven, men vad hjälper det när man sätter en sådan utomjordisk förarbegåvning som Sehlberg bakom ratten? Inför sista sträckan hade Sehlberg två sekunders ledning till Lundmark, men en snurrning kostade tid och totalsegern rann honom ur händerna. Segern i tvåhjuldrivet var dock aldrig hotad.

Lahtis tredje raka

Andraplatsen i tvåhjuldrivet gick till årets suverän i klassen, Michael Wikström NMS Boden, som kopplat ett järngrepp om årets DM. Tomas Lahti kämpade tappert, och hade en mindre sensation på gång, när han på de kurviga och bitvis moddiga inledande tre sträckorna lyckades hålla jämna steg med Wikström. Endast en sekund skiljde dem åt inför tävlingens längsta och snabbaste sträcka, den näst sista för dagen. Med tanke på sträckans karaktär var det mycket som talade för Lahti, som är något av länets "fartfantom" och oftast toppar de snabba sträckorna. Visst skötte han också sina kort, och slog till med en kanontid på sträckan (tyvärr okänd tid, då tiderna ej finns registrerade i resultatlistan). Medveten om sitt slagläge inför sista sträckan (repris av SS1), skulle man köra på säkerhet. Men den säkerheten räckte inte längre än till första kurvan, där den gula Volvo 240'n placerades i periferin för tredje tävlingen i rad. Snöpligt slut, men Lahti kommer igen, och en varningsflagga höjs redan nu inför Lyckseles DM-tävling den 6 mars, med den snabba vägkaraktär som är bruklig där.

Comeback för Forsman

Tredje platsen i klassen gick till hemmaföraren Jan-Olof Renberg, som fått riktigt bra sång i sin Opel Manta (på gränsen till Volvo-status, men inte fullt så vackert!). Förutom Jan Sehlberg, var nog Skellefteås Tobias Forsman den som hade mest nyfikna blickar på sig. Forsman är regerande förbundsmästare i klass Ekonomi, men har nu sadlat om till GrpH 2 wd. Han är fortfarande märkestrogen, och den gula Golfen känns bekant, även om det låter mer och sprutar mer snö om den här upplagan. Forsman motsvarade förväntningarna och hängde bra med i tempot. Får han nu bara tid på sig att lära sig ställa in bilen, kommer han att bli en stadig man i toppskiktet. För begåvning saknas definitivt inte!

Andersson bäst i B

Bland B-förarna var det Emil Andersson som var vassast för dagen. 20 sekunder skiljde mellan honom och tvåan Peter Johansson. Trea slutade Mikael Jansson, som dagen till ära var enda föraren med det namnet. Jansson tar detta med rally som stenhård träning, och har hittills kört hårt med snöskottning i båda sina in hopp i år!

"W" som i Wiklund och (W)Victory

Erik Wiklunds fina svit hade ingen svacka i helgen heller, snarare då en topp! Inför hemmapubliken i Piteå gick Wiklund ut stenhårt, och fick ned konkurrenterna för räkning redan på första sträckan. Kjell Antonsen gjorde vad han kunde, men när nu Wiklund även fick till det på den snabbaste sträckan, som normalt sett är hans achilleshäla, fanns ingenting att göra.

Framförallt inte då Antonsen även passade på att justera om framvagnen med hjälp plogkarmar och div. Wiklund vann inte bara klassen, utan var även dagens bästa VOC-ekipage totalt.

Antonsens andraplats gör att dessa herrar nu delar ledningen i det totala sammandraget, med vardera två segrar och två andraplatser.

VOC-elit vanns av BK Dundrets Anders Larsson, som dock fick se sig slagen av Wiklund med sju sekunder. Tvåa här slutade veteranen Stig Rönnbäck.

Snöpligt för Karlsson

Oturskillen nummer ett i helgen, var förmodligen Tommy Karlsson Vännäs MK. Det började med att växlarna inte ville hållas på plats, men det löstes "enkelt" med hjälp av att även nyttja kartläsaren Fredrik Nilssons händer (tala om äkta "co-driver"). Så inför sista sträckan hade Karlsson en ledning med 38 sekunder, vilket gjorde att han kunde lugna ner tempot och köra med lite mer säkerhet på den sista sträckan. Dött lopp med Lars-Erik Henriksson gjorde att den stora marginalen kvarstod inför den avslutande transporten till slutmålet. Men en kilometer in på transporten brann tändningslåset, och tjuvkopplingstalangen var inte större än att Karlsson ådrog sig 90 sekunder i transportprickar, och rasade till femte plats. Glad segrare blev nu istället Lars-Erik Henriksson, som fick sin andra fullträff i karriären. Räkna med att det blir fler, för det ser riktigt bra ut i skogen, och Henriksson är trots allt fortfarande "bara" B-förare (liksom Tommy Karlsson). Två slutade Ingemar Svensson, endast tre sekunder efter. Krister Etting återupptog sitt missflyt-facit, och dundrade av vägen redan på SS1. En mycket besviken Etting kunde nu konstatera att förbundsmästerskapet glidit honom ur händerna ännu en gång.

Co-driver Theres Aldenlöv & ratthållare Lars-Erik Henriksson.

Co-driver Mikael Eriksson & alltid "super-Mario" Brage Lundmark.

Miss i planeringen

Att missa ett vägbyte är aldrig roligt, men än mindre skoj är det förmodligen när det sker mitt framför fötterna på IB's skirbent och fotograf. På SS1 var det inte mindre än tre herrar som missbedömde och drog rakt förbi avspärningsbandet. Bortförklaringar fanns, bland annat den sedvanliga om kartläsaren... Men eftersom även föraren skall vara utrustad med ögon (åsyftar 3 styck prygligt uppsatta pilar...) godtas bara Magnus Kittis "ursäkt". Trots att undertecknad själv för ett ögonblick trodde att både han och kartläsaren Fredrik Johansson fått hjärnsläpp, måste dålig sikt pga ett trasigt värmepaket räknas som en acceptabel bortförklaring!

Jenny Hapasari-Niemi

Henry Hapasari funderar vart Markku Kärkkäinen är på väg.

Än mer huvudbry gav Björn Eriksson som var dagens värsting!

